

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/138/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113216309
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8113216309.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu CETELEM SLOVENSKO, a. s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, právne zastúpené Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému D. O., bytom C. XX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 222,62 Eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 29C/225/2013-64 zo dňa 28.03.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okrem vyhovujúceho výroku.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Žalobca je povinný nahradiť trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka vo výške 33,55 Eur na účet JUDr. Ambróza Motyku v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa pripustil vstup Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778 ako vedľajšieho účastníka do konania. Uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 23,73 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 06.11.2012 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Náhradu trov konania žalobcovi a žalovanému nepriznal. Uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 143,36 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, obsah pripojených listinných dôkazov, citoval ust. § 9 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a uviedol, že medzi účastníkmi konania vznikol právny vzťah na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej dňa 09.08.2011, ktorej predmetom bola kúpa tovaru SONY PS 3320 GB s uvedením ceny tovaru vo výške 319,- Eur, priamej platby predajcovi 31,90 Eur, výšky úveru 287,10 Eur, počtu mesačných splátok 15, splatnosti mesačnej splátky v 15.deň v mesiaci, splatnosti prvej mesačnej splátky k 15.09.2011 a konečnej splatnosti úveru k 15.11.2012, výšky úrokovej sadzby 39 %, RPMN 46,82 %, priemernej RPMN 46,56 % a celkovej čiastky k zaplateniu 367,35 Eur a poplatku za poistenie 4,99 Eur. Podľa predloženého odfinancovania peňažných prostriedkov, úver vo výške 287,10 Eur bol dňa 25.8.2011 financovaný k predajcovi, pričom žalovaný vykonal 4 úhrady dňa 13.10.2011 vo výške 51,42 Eur, dňa 10.1.2012 a dňa 15.3.2012 vo výške 93,12 Eur a dňa 10.4.2012 vo výške 25,71 Eur, t. j. celkom vo výške 263,37 Eur.

Súd poukázal na to, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 5.11.2012 a následne vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 226,62 Eur pozostávajúcej z úverovej istiny vo výške 176,86 Eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 27,86 Eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 17,90 Eur. V priebehu konania vstúpil do konania vedľajší účastník na strane žalovaného a súd s poukazom na ust. § 93 Občianskeho súdneho poriadku jeho vstup pripustil, lebo uvedená právnická osoba môže vstupovať do súdnych konaní na základe osobitného právneho predpisu o ochrane spotrebiteľa (§ 25 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z. z.).

K veci samej súd uviedol, že ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch taxatívne určuje podstatné náležitosti zmluvy, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka pod sankciou, že sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 citovaného zákona, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ - k/, r/, y/ a § 10 ods. 1, prípadne, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Je nesporné, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 287,10 Eur na kúpu tovaru SONY PS 3320 GB, pričom jednou z podstatných náležitostí v takomto prípade je v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ktorú však predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje. Okrem iného obsahuje nesprávny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 46,82 Eur, pričom správna hodnota RPMN je 59,0 %, ako aj je nesprávny údaj celkovej čiastky k zaplateniu vo výške 367,35 Eur, pričom správny údaj je 385,65 Eur, lebo výška mesačnej splátky je 25,71 Eur x počet mesačných splátok 15. Na základe týchto skutočností, súd preto s poukazom na ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodu neuvedenia správnej ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa, ako aj absencie jedných z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 2 ods. 2 písm. c/ (§ 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z. z., správne poznámka odvolacieho súdu) považoval úver za bezúročný a bez poplatkov a z tohto dôvodu vznikol žalobcovi nárok iba na vrátenie nezaplatennej čiastky istiny poskytnutého úveru vo výške 23,70 Eur, t.j. 287,10 Eur - vyplatená suma 263,37 Eur spolu so zákonným úrokom z omeškania ročne vo výške 8,75 % určeného v súlade s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. od 6.11. 2012 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalobcovi náhradu nepriznal, lebo bol úspešný iba v nepatrnej časti a žalovanému trovy konania nevznikli.

O trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodol súd tak, že priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 143,36 Eur, ktoré špecifikoval, k zaplateniu ktorých správne zaviazal žalobcu.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal nesprávne skutkové zistenia, vrátane nesprávneho právneho posúdenia. Namietal, že predmetom konania boli náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 17,90 Eur, ktoré žalobca vyúčtoval žalovanému dňa 1.6.2012, ďalej že v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti boli neuhradené záväzky po lehote splatnosti vo výške 222,62 Eur, a to z titulu dlžnej úverovej istiny vo výške 176,86 Eur, v ktorej bola zahrnutá istina v dlžných mesačných splátkach úveru vo výške 127,42 Eur a istina vo výške 49,44 Eur, ktorá sa stala zročnou v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, ďalej z dlžného úroku z úveru zahrnutého v dlžných mesačných splátkach vo výške 19,52 Eur, dlžného poistného zahrnutého v dlžných mesačných splátkach vo výške 8,34 Eur, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 17,90 Eur. Zároveň si uplatnili úrok z dlžnej úverovej istiny vo výške 39 % ročne zo sumy 176,86 Eur od 6.11.2012 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 204,72 Eur od 6.11.2012 do zaplatenia. Právny zástupca žalobcu nesúhlasil s posúdením uplatneného nároku, ako aj náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere súdom prvého stupňa. Uviedol, že v pravej hornej časti prvej strany úverovej zmluvy je uvedená adresa predávajúceho ako ID predajcu 261647 NAY, Tuchovská 15, Bratislava, IČO: 35 739 487, na ktorej si mohol žalovaný uplatniť reklamáciu, príp. sťažnosť. Zároveň poukázal na bod 11 časti 3 úverovej zmluvy, v ktorom žalobca poskytol žalovanému možnosť, aby si uplatnil reklamáciu alebo sťažnosť na adrese sídla žalobcu, ktorá je uvedená v ľavej hornej časti prvej strany predmetnej úverovej zmluvy. Podľa jeho názoru v tejto časti zmluva spĺňa náležitosti požadujúce

zákonom. Ďalej namietal, že súd rozhodol o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania bez súhlasu žalovaného. Podľa jeho názoru zákonné podmienky na jeho vstup neboli splnené. Navyše rozhodol o námietkach proti neprípustnosti vstupu formou rozsudku a zároveň mu priznal náhradu trov konania. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu k veci samej uviedol, že zo žiadneho ustanovenia o spotrebiteľskom úvere nevyplýva, aby mal žalovaný možnosť uzatvoriť úverovú zmluvu bez toho, aby zároveň uzavrel poistenie. Práve naopak, žalobca do časti 3 bodu 1 zmluvy, poistenie zakomponoval ustanovenie, podľa ktorého dlžník sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení, súhlasil s nimi a svojim podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyjadril aj súhlas s poistením v rozsahu, ktoré si vybral. Dlžník, teda žalovaný, mal na výber základný súbor poistenia, štandardný súbor a rozšírený súbor. Nemožno však z toho vyvodit' iný záver ako ten, že dlžník súčasne s podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvára aj poistenie, pričom jediné, čo môže ovplyvniť je rozsah tohto poistenia. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, z ktorého vyplýva, že celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú okrem iného aj najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo, aby ho získal za ponúkaných podmienok. Ďalej poukázal na ust. § 19 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z., týkajúce sa výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj bezúročnosti spotrebiteľského úveru v prípade, ak v zmluve je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Z argumentácie žalobcu je však zrejmé, že pri výpočte celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom a výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, nepočítal aj s výškou poistného, preto podľa názoru právneho zástupcu vedľajšieho účastníka súd správne posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov. K otázke vstupu vedľajšieho účastníka poukázal na to, že na vstup vedľajšieho účastníka do konania sa nevyžaduje osobitný súhlas účastníka, na strane ktorého vystupuje. S poukazom na ust. § 93 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku uviedol, že o prípustnosti súd rozhoduje len na základe návrhu. Zákon súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania len prezumuje, a teda pokiaľ účastník návrh na nepripustenie nepodá, nie je možné o prípustnosti vedľajšieho účastníka v konaní rozhodovať. K uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012, na ktoré poukázal žalobca v odvolaní uviedol, že z predmetného uznesenia nevyplýva, aby bol súd povinný zisťovať stanovisko hlavného účastníka k vstupu vedľajšieho účastníka, nakoľko tento zákon predpokladá, ale práve naopak, jeho nesúhlas. Ďalej poukázal aj na teoretickú publikáciu z občianskeho procesného práva, v zmysle ktorej nie je možné ani nepripustiť vstup vedľajšieho účastníka do konania v prípade, ak ide o druhú skupinu subjektov, ktoré môžu v konaní vystupovať ako vedľajší účastníci, t. j. právnické osoby splnomocnené na to konkrétnym zákonným ustanovením. V danom prípade stačí, ak sa súd obmedzí na konštatovanie konkrétneho zákonného ustanovenia a námietka neprípustnosti je v takýchto prípadoch vylúčená. Podotkol, že pripustením formalistického výkladu o nemožnosti prihliadať na úkony vedľajšieho účastníka v konaní pred právoplatnosťou rozhodnutia o jeho pripustení, príp. o neúčelnosti trov v súvislosti s týmito úkonmi by žalobca jednoducho mohol účelovo namietat' aj vstup do konania s cieľom zneefektívniť, zneúčelniť úkony vedľajšieho účastníka, ktoré predstavujú vecnú, náležitú obranu žalovaného - spotrebiteľa. Z tohto dôvodu navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,92 Eur, ktoré špecifikoval.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolaním nebol napadnutý vyhovujúci výrok napadnutého rozhodnutia, a preto odvolací súd bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením veci odvolací súd zistil, že súd správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K odvolaniu žalobcu uvádza, že namietané nesprávne skutkové zistenia týkajúce sa posúdenia náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere neboli dôvodné. Súd prvého stupňa vyhodnotil obsah pripojených listinných dôkazov v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ust. § 132 Občianskeho súdneho poriadku jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, na základe čoho dospel k správnym skutkovým záverom. Hodnotenie dôkazov je vždy vecou súdu nie účastníkov konania. Nie je porušením práva účastníka na súdnu ochranu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky ani práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná, iné hodnotenie dôkazov ako podľa názoru účastníka, ktorý navrhol dôkaz vykonať. Uvedenie údaju ID predajcu, t. j. jeho identifikačný kód a obchodné meno právnickej osoby v časti zmluvy v pravom hornom rohu nemožno považovať za údaj týkajúci sa podstatnej náležitosti zmluvy vyplývajúci zo zákona o spotrebiteľskom úvere ako údaj, na základe ktorého by žalovaný ako spotrebiteľ nadobudol vedomosť, že si u tohto predajcu môže uplatniť reklamáciu, príp. podať sťažnosť. Súd prvého stupňa správne tento nedostatok zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil, a preto v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd zdôrazňuje, že posúdenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade pochybnostiach jeho obsahu je v prospech spotrebiteľa, čo je v súlade s ustanoveniami § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka. To znamená, že namietané nesprávne právne posúdenie nebolo dôvodné. Ani uvedenie právnickej osoby - žalobcu v ľavom hornom rohu nie je náležitým označením subjektu, u ktorého si môže žalovaný ako spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, príp. podať sťažnosť. To znamená, že ani táto namietaná skutočnosť nie je dôvodná.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku týkajúcu sa pripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Je nesporné, že v spotrebiteľských veciach vstupuje vedľajší účastník do konania na základe osobitného právneho predpisu. To znamená, že sa nevyžaduje jeho záujem na výsledku konania, ale vystupuje na ochranu práv spotrebiteľa, lebo právnická osoba má vo svojom predmete činnosti práve ochranu práv spotrebiteľa na základe čoho vstupuje do konania. Z ust. § 93 Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva, že by bol potrebný výslovný súhlas žalovaného so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Správne preto právny zástupca vedľajšieho účastníka uviedol, že takýto súhlas sa predpokladá, lebo o neprípustnosti vstupu sa rozhoduje len na základe námietky. Forma rozhodnutia súdu prvého stupňa rozhodnutím vo veci samej aj o pripustení vedľajšieho účastníka do konania nemá za následok vadu konania, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie, a preto odvolací súd nepovažoval túto namietanú skutočnosť za dôvodnú. Je pravdou, že o prípustnosti, resp. neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania sa rozhoduje procesným uznesením, avšak vzhľadom na výsledok konania, takýto postup nemá za následok procesnú vadu konania, na ktorú by bolo potrebné prihliadať v odvolacom konaní v zmysle ust. § 212 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Navyše na základe vyjadrenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, následného posúdenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd prvého stupňa správne vo veci rozhodol. Stanovisko vedľajšieho účastníka bolo v prospech žalovaného, a preto aj s poukazom na ust. § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku nebolo možné vedľajšieho účastníka nepripustiť do konania, lebo jeho úkony boli v prospech žalovaného.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku týkajúcu sa priznanej náhrady trov konania. Z ustanovení občianskeho procesného práva nemožno vylúčiť, aby právnická osoba, ktorá vstupuje do sporového konania ako vedľajší účastník sa nemohla dať zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov a následne, pri rozhodovaní o trovách konania v prípade jej úspechu, aby jej nemohla byť priznaná náhrada trov konania. Z ust. § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého vystupuje, t. j. aj právo na zvolenie si právneho zástupcu z radov advokátov, ako aj na náhradu účelne vynaložených trov konania.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalovaného v odvolacom konaní, ktorému náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O trovách odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní, ktorému bola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby á 19,92 Eur (§ 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ďalej náhrada režijného paušálu vo výške 8,04 Eur (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky), ako aj daň z pridanej hodnoty vo výške 5,59 Eur zo sumy 27,96 Eur, t. j. 20 %, lebo právny zástupca vedľajšieho účastníka preukázal, že je platcom dane z pridanej hodnoty, a to vydaným osvedčením Daňovým úradom Stropkov dňa 2.6.2011 identifikačné číslo pre daň SK 1030038229, a to od 1.2.2005 v spise na č. I. 45 (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky). Celkom bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 33,55 Eur, k zaplateniu ktorých odvolací súd zaviazal žalobcu, ktorý v odvolacom konaní nebol úspešný. Povinnosť žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vyplýva z ust. § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ktorého výška je v súlade s citovanou vyhláškou.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.